

DORCAS

diaconaal

'Eén opdracht,
veel doelen'

Professor Hijme Stoffels over
het belang van samenwerking.

4

Eén opdracht, veel doelen

Waarom zijn er zo veel verschillende christelijke goede doelen met een min of meer vergelijkbare missie? Eén grote organisatie zou alles toch een stuk efficiënter maken? Professor Hijme Stoffels geeft zijn visie op deze vragen.

Inhoudsopgave

- 3 Welkom
- 4 Eén opdracht, veel doelen
- 8 Van onderweg naar ondernemer
- 10 Vrijheid in de gevangenis
- 12 De verrassende boodschap van bekende Bijbelteksten
- 14 Twee goede doelen op één kussen...
- 16 Dorcas Voedselactie: Over kerkmuren heen.
- 18 Leen Koster vertelt het verhaal van Dorcas

Leen Koster vertelt het verhaal van Dorcas

Gospelzanger en voorganger Leen Koster is ambassadeur van Dorcas. Bij concerten vertelt hij over ons werk. 'De verhalen die ik hoor raken mij diep', zegt hij.

8

Van onderweg naar ondernemer

Alumu (27) heeft een eigen kapsalon in Addis Abeba. Trots laat hij ons zijn eigen bedrijf zien waarmee hij met hulp van Dorcas en Woord en Daad nu zijn eigen inkomen verdient.

18

Colofon

Jaargang 34, nummer 1
Dorcas Diaconaal is een speciale uitgave van *Hartslag*. Het magazine van Dorcas waarin we u willen inspireren met verhalen van verandering. Deze special wordt kosteloos toegézonnen aan kerken

waar Dorcas een relatie mee onderhoudt.
Redactie: Hans Alblas, Jan Jacob Hoefnagel, Betty Hoekstra en Marika Bisschop-Steenbeek. Gastschrijver: Hijme Stoffels. Fotografie coverbeeld: Frank van den Burg;

cartoon: Meinder Buynink; foto Hans Alblas: Grietje-Akke de Haas; schilderij 'Dansje in de kerk', Marius van Dokkum. Concept en vormgeving: Redmatters © www.redmatters.com ©2018 Alle rechten voorbehouden

Dorcas
Postbus 12 - 1619 ZG Andijk
Telefoon: 0228 595900
E-mail: kerken@dorcas.nl
Website: www.dorcas.nl/kerken
IBAN: NL04 RABO 0106 2500 00

Voorwoord

Samen

Steeds meer beseffen we bij Dorcas dat wij ons werk niet alleen kunnen doen. En steeds meer merken we dat we dat ook helemaal niet willen. Als medewerkers van de organisatie Dorcas zien we onszelf als onderdeel van een veel grotere 'Dorcas-gemeenschap'.

Wij spelen daarin misschien wel een voortrekkersrol, maar toch is onze bijdrage ook bescheiden. Het echte werk gebeurt in de landen waar we mensen helpen een hoopvol bestaan op te bouwen. En dat werk is alleen mogelijk dankzij die grote kring van vrijwilligers, supporters en partners, die bijdragen met gebed, tijd, geld en deskundigheid.

We willen steeds beter naar onze supporters en partners luisteren. En als het om kerken gaat, horen we vaak de vraag waarom er zo veel (christelijke) goede doelen zijn die ongeveer hetzelfde voor ogen hebben. Er is toch maar één (grote) opdracht? Kan het allemaal niet eenvoudiger en efficiënter? Deze vraag willen we serieus nemen.

Het is overigens ook onze eigen vraag. We staan er in dit tweede nummer van *Dorcas Diaconaal* op verschillende manieren bij stil. In alle openheid en kwetsbaarheid. We hopen dat we u, die verantwoordelijkheid draagt voor de diaconale taak van uw kerk, hiermee van dienst zijn. Laat ons vooral horen of we daarin slagen. Want ontwikkelingssamenwerking doen we samen.

Verbonden in Christus,

J.T. Alblas

Hans Alblas
relatiebeheerder kerken
kerken@dorcas.nl

'We willen steeds beter naar onze supporters en partners luisteren'

Eén opdracht, veel doelen

Dorcas, ICCO, Kerk in Actie, Kom over en help, MAF, Light for the World, Red een Kind, TEAR, Woord en Daad, ZOA. Christelijke organisaties die zich met hart en ziel inzetten voor verbetering van het lot van kwetsbare mensen wereldwijd. De lijst is bijna onuitputtelijk.

Geweldig dat zo veel organisaties zich het lot van hun verre naasten daadwerkelijk aantrekken. Maar soms zie je als kerklid of diaken door de bomen het goededoelenbos niet meer. Waarom zijn er zo veel verschillende christelijke hulp- en ontwikkelingsorganisaties met een min of meer vergelijkbare missie? Waarom is er niet één groot goed doel? Dat zou alles toch een stuk efficiënter en effectiever maken?

We zien het in onze verbeelding al voor ons. In 2030 is er in christelijk Nederland nog maar één grote hulpverleningsorganisatie waar alle bovengenoemde organisaties en nog vele andere in zijn opgegaan. Een groot hoofdkantoor in Nederland, tientallen vestigingen wereldwijd en vele honderden, misschien wel duizenden veldwerkers op alle bedreigde plekken van deze aarde. Maar ook dan zijn we er nog niet, want in de praktijk komen zij christelijke hulpverleners uit Duitsland, Groot-Brittannië, de Verenigde Staten en andere landen tegen.

Particulier initiatief

De veelheid van christelijke organisaties hangt voor een belangrijk deel samen met de verdeeldheid in protestants-christelijk Nederland. Er is, anders dan bij de Rooms-Katholieke Kerk, geen centraal gezag, dat van bovenaf kan bepalen hoe christelijke hulpverlening eruit moet zien. Het is ook

maar de vraag of dat betreurenswaardig is. Van oudsher is in de protestantse wereld veel goeds tot stand gekomen juist dankzij particulier initiatief. Een bekend voorbeeld is de in 1784 opgerichte Maatschappij tot Nut van het Algemeen. Dominee Jan Nieuwenhuijzen startte deze beweging met als doel: de geestelijke verheffing van het volk. In de negentiende en twintigste eeuw kwamen zo vele initiatieven tot stand door de inzet van bevoegen enkelingen.

'Dorcas vormt met andere organisaties het Christelijk Noodhulpcluster om gezamenlijk Fondsen te werven'

Zij trokken zich het lot van de armen en verdrukten in eigen land en elders aan. Ook de voorloper van Dorcas is zo ontstaan, uit zorg over het lot van gewetensvervolgden in Oost-Europa.

Samenwerking

Het ontstaat allemaal van onderop door de inzet van bevoegen mensen. Ik denk niet dat er bij de start overleg geweest is met andere organisaties die al langer op dezelfde terreinen werkzaam waren. >

In het artikel 'Samenwerken is het nieuwe concurreren' omschrijft Dorcas-medewerker Siebrand Wierda, drie vruchten van samenwerking. Ten eerste gaat het om relaties. Als je elkaar kent, kun je elkaar vertrouwen. Ten tweede kun je elkaar ondersteunen en verder helpen. Als derde maakt samenwerking je sterker als het gaat om lobby bij de overheid.

Het artikel is terug te lezen op dorcas.nl/samenwerken.

In de praktijk zal samenwerking geboden zijn, omdat geen enkele organisatie over de expertise en middelen beschikt om alle problemen in haar eentje grondig aan te pakken. In het geval van Dorcas gebeurt dat ook daadwerkelijk en werkt men samen met andere christelijke hulp- en ontwikkelingsorganisaties en met lokale organisaties. Dorcas vormt met andere organisaties het *Christelijk Noodhulp Cluster* om gezamenlijk fondsen te werven. De *Dutch Relief Alliance* is daarnaast een samenwerkingsverband van veertien christelijke en algemene organisaties en wordt gefinancierd door het ministerie van Buitenlandse Zaken. Voor de overheid is het prettig dat zij niet met veel verschillende organisaties om de tafel hoeft te zitten, maar te maken heeft met één samenwerkingsverband.

Eén grote hulpverleningsorganisatie?

Kunnen de christelijke hulpverleningsorganisaties dan ook niet beter één grote organisatie vormen? Het is de vraag of dat haalbaar en wenselijk is. Onderzoek naar fusies leert dat minder dan de helft van de fusies succesvol is en dat twintig procent zelfs

volkomen mislukt. Dat is riskant. Fusieprocessen worden vaak onderschat. Er is een enorme inspanning nodig om verschillende organisatie-structuren en vooral ook -culturen bij elkaar te brengen. Daar kunnen jaren overheen gaan. De interne afstemming kost veel tijd, geld en energie, terwijl je er juist zo graag voor de wereld wilt zijn.

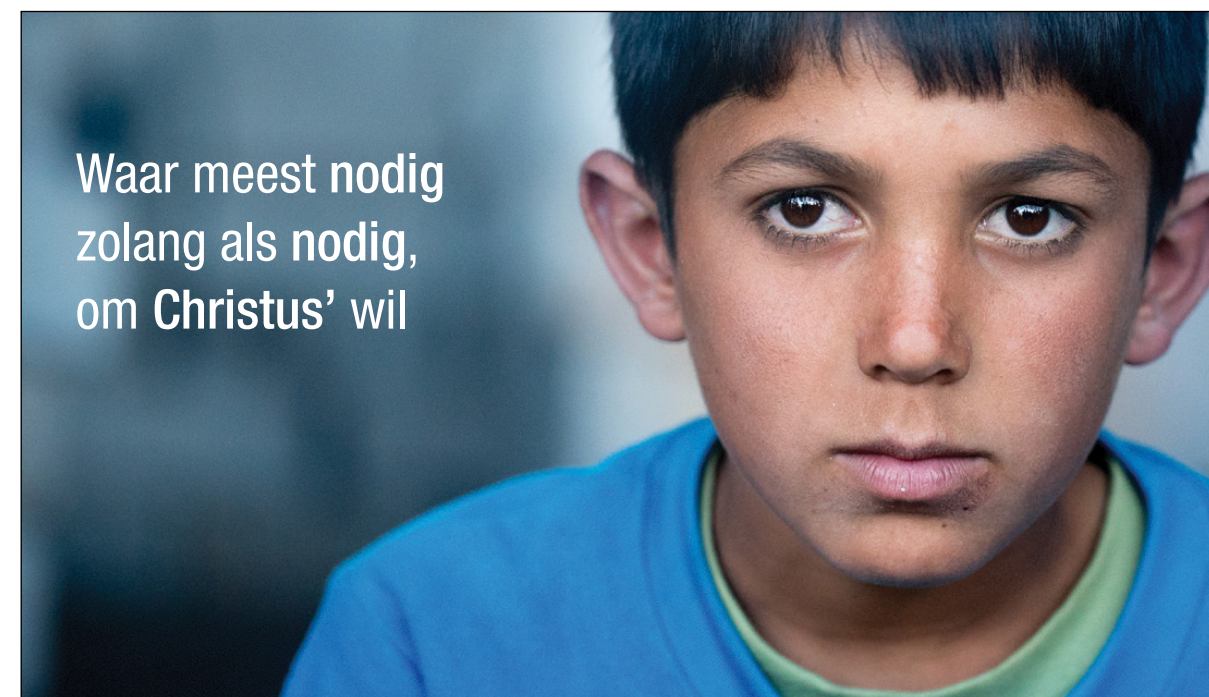
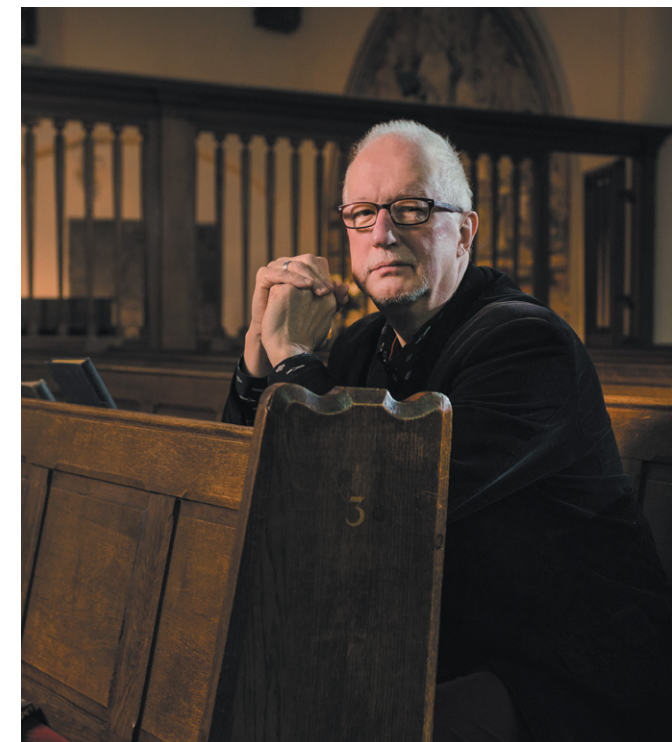
Uiteenlopende strategische belangen, wantrouwen over en weer en (te) grote ego's kunnen parten spelen. Het is ook nog maar de vraag of de gefuseerde instelling meer geld bijeen weet te brengen dan de fusiepartners apart. De som is dan minder dan het geheel der delen. Vijf kleine organisaties presteren vaak beter dan één grote.

Een boeket

Ondertussen halen kerkleden en diaconieën het ene na het andere donatieverzoek uit hun brievenbus. Ze zuchten een beetje. Ze willen best geld geven aan een goed doel, maar al die verschillende doelen is haast te veel van het goede. Zou het toch niet handig zijn als er op zijn minst één loket, één virtuele collectebus

zou komen van samenwerkende organisaties, waarna het geld volgens een bepaalde verdeelsleutel onder hen wordt verdeeld? De organisaties kunnen hun eigen 'merknaam' blijven hanteren en hun eigen werkwijze blijven koesteren, maar voor de buitenwacht wordt het wel wat overzichtelijker. Laat in elk geval zien dat je samenwerkt aan de christelijke opdracht om er te zijn voor de naaste in nood. 'Samenwerken is het nieuwe concurreren', schreef Dorcas-medewerker Siebrand Wierda in het *Reformatorisch Dagblad*. Laat honderd bloemen bloeien, maar maak er wel een mooi boeket van. ☞

Professor Hijme Stoffels (1952) is emeritus-hoogleraar godsdienstsociologie aan de Vrije Universiteit te Amsterdam.

Waar meest nodig
zolang als nodig,
om Christus' wil

DORCAS
HULP & ONTWIKKELING

Steunt uw kerk ons?
www.dorcas.nl/kerken

Van onderweg naar ondernemer

Alamu (27) is kapper in Addis Abeba, Ethiopië. In zijn salon ontvangt hij klanten voor een knipbeurt. Trots laat hij ons zijn bedrijf zien.

Een paar jaar geleden zag zijn leven er heel anders uit. Veel van zijn vrienden emigreerden naar Saoedi-Arabië, op zoek naar een beter leven.

Alamu had ook plannen om die kant op te gaan. Vertrekken had voor hem één nadeel: hij zou de kinderen van zijn zus niet meer zien. En die hebben hem juist hard nodig.

Addis Abeba is zijn geboortegrond. Het leven was niet makkelijk. Alamu vertelt: 'Het hoofd boven water houden was zwaar. Veel van mijn vrienden hadden plannen om te vertrekken. Een wanhoopsdaad, want de berichten van mensen die geëmigreerd zijn, zijn niet rooskleurig. Ze hadden gehoopt vanuit het

andere land geld naar de achtergebleven familie te kunnen sturen, maar dat lukt vaak niet.' In veel gevallen zetten migranten hun laatste spaargeld in om de reis te bekostigen, hopen op een beter leven.

Springplank

Ieder jaar ronden zo'n twee miljoen Ethiopische jongeren hun opleiding af, maar slechts een klein deel vindt een passende baan. Er is wel behoefte aan goed personeel, maar de jongeren hebben vaak niet de vaardigheden die de bedrijven zoeken.

Veel jongeren trekken hun conclusies en vertrekken. Eerst van het platteland naar de hoofdstad. De stad fungeert vervolgens als springplank naar Saoedi-Arabië en andere landen. Alamu was al in Addis Abeba; veel van zijn leeftijdsgenoten komen hier op doorreis.

Training

Alamu bleef in de stad vanwege de kinderen van zijn zus. De kinderen zijn afhankelijk van hem, omdat hun moeder is overleden. Toch stond hij op het punt om te vertrekken. Hij zegt: 'Het was hier sterven of ergens anders leven.' Op dat moment bood een lokale partner van het *Sterk voor werk-programma* van Dorcas en Woord en Daad hem een opleiding aan. Deze kans greep hij met beide handen aan. Eerst volgde hij de opleiding tot kapper, vervolgens deed hij nog een cursus economie. Dat gaf hem voldoende bagage om een eigen kapperszaak te beginnen.

Gezonde onderneming

Alamu startte zijn kapperszaak met gekregen spullen. Zo'n anderhalf jaar geleden kon hij met zijn verdiende geld meer spullen kopen, zoals een nieuwe droogkap. Alamu: 'Voorheen had ik continu zorgen over mijn inkomsten. Nu heb ik een onderneming en kan ik voor de kinderen van mijn zus zorgen.' Hij zegt het met voldoening. 'Ik wilde eerst vertrekken, maar nu wil ik mijn verantwoordelijkheid hier nemen.' ☺

Samen bereiken we meer

Zo'n groot en veelzijdig project als het *Sterk voor werk-programma* doen we niet alleen, maar samen met Woord en Daad. Eddie Krooneman van Woord en Daad legt uit waarom we als organisaties onze krachten bundelen:

'Dit project is nogal omvangrijk en kan alleen slagen als we samenwerken. We hebben elkaars netwerken en ervaringen nodig om onze ambitieuze projectdoelen te behalen. We willen namelijk duizenden jongeren in het zuiden van Ethiopië perspectief bieden in hun eigen omgeving. Het gaat dan specifiek om jongeren die anders misschien gevaarlijke migratieroutes zouden kiezen. Samen verbeteren we de vakopleidingen en laten we jongeren nadenken over de voor- en nadelen van migratie. Ook gaan we in gesprek met lokale kerken, want we hebben gemerkt dat voorgangers een grote invloed hebben op jongeren.

In dit project brengen we de kennis en ervaring van Woord en Daad en Dorcas bij elkaar. Daarnaast werken we ook samen met vijf andere lokale organisaties en een universiteit. We werken vanuit Nederland én Ethiopië met alle organisaties aan de uitvoering van het programma. De voortgang wordt besproken, maar ook de uitdagingen. Omdat we samen dezelfde doelen hebben, helpen we elkaar en geven we elkaar advies.'

Vrijheid in de gevangenis

Oekraïense kerk zet zich in voor gevangenen

Vadim Proshak is voorganger van een baptistengemeente in Zaporozje, een stad in het oosten van Oekraïne. De gemeente telt 220 leden, die naast hun zondagse diensten en Bijbelstudies ook actief zijn in het werk onder gevangenen en andere kwetsbare mensen.

Samen met andere kerken in Zaporozje is de baptistengemeente al jarenlang betrokken bij gevangenen. 'Een groep gemeenteleden gaat regelmatig bij hen op bezoek. Ze vertellen over God. Andere mensen kopen eten en zeep voor de gevangenen. Er is een gebedskamer in de gevangenis. Als daar iets aan

Voorganger Vadim Proshak

Yulia met haar pasgeboren kindje.

verbouwd moet worden, dan zijn er ook mensen die daarvoor zorgen.'

Sinds 2014 is de kerk ook actief onder ex-gevangenen. Die samenwerking kent een bijzondere start. 'Toen het conflict in Oost-Oekraïne begon, vluchtte een aantal gezinnen naar onze stad. Die gezinnen waren betrokken bij het werk onder ex-gedetineerden in Donetsk, een andere stad', vertelt Vadim. De nieuwe en oude gemeenteleden sloegen de handen ineen en zorgden ervoor dat een grote groep ex-gevangenen een nieuwe plek kreeg in Zaporozje. Speciaal voor de vrouwelijke ex-gevangenen is er een gebouw op het terrein van de kerk gekomen.

Dankzij de aandacht en ondersteuning van gemeenteleden, vinden veel kwetsbare mensen een nieuw thuis. Zo ook de zwangere Yulia. Ze woonde

op het terrein van de kerk. De kerk heeft haar geholpen om terug te keren in de maatschappij. Maar Yulia had niets in huis om voor de baby te zorgen. Alle spullen werden door gemeenteleden bij elkaar gebracht. Er was zelfs iemand die de huur wilde betalen. De hulp en ondersteuning van de gemeenteleden zorgden ervoor dat Yulia samen met haar kindje een nieuwe start kon maken. ☺

De baptistengemeente van Vadim is een lokale partner van Dorcas. Samen werken we aan blijvende verandering in het leven van gevangenen, ex-gevangenen en hun gezinnen.

De verrassende boodschap van bekende Bijbelteksten

Onbekend maakt onbemind, zegt men. En bekend? Bekend maakt maar al te vaak blind! Hoe vaak lezen we de voor ons overbekende Bijbelteksten zonder dat de betekenis ervan nog tot ons doordringt? Kunnen we er nog wel zo zeker van zijn dat we weten wat er staat? We lopen zomaar tegen enkele Bijbelse tegenwerpingen aan wanneer het gesprek op armoede komt.

Ongeestelijk en uitzichtloos

Een veelgenoemd argument tegen ontwikkelingswerk is dat zogenaemde goede werken je kunnen afleiden van een goed geestelijk leven: voor je het weet probeer je door goed te leven de hemel te verdienen. Het gevaar van ongeestelijk bezig zijn ligt dus, als je even niet oplet, al meteen op de loer. Aan de armen geven is volgens Jezus dan ook uitzichtloos, zeggen sommigen. In Marcus 14:7 staat immers: 'De armen hebt u altijd bij u en wanneer u wilt, kunt u hun weldoen.'

Oei! Hulp geven lost niets op? Armeenzorg wanneer u dat wilt? Helpen mag, als je daar zelf maar blij van wordt? In dat licht gezien is ontwikkelingswerk inderdaad een

zinloze linkse hobby. Voordat je het weet worden Bijbelteksten als deze koren op de molen van sommige politici die zeggen dat ze de joods-christelijke wortels van ons land hoog willen houden. Zou Jezus dat bedoeld hebben te zeggen? Of wordt hier iets anders gezegd? Ik denk het laatste. Jezus Zelf had immers oog voor de armen en verdrukten.

Eigen volk eerst

Toch moeten we niet al te gemakkelijk de Bijbelse argumenten van tegenstanders van ontwikkelingswerk wegwuiven. Vaak zijn die argumenten oprecht en komen ze van mensen die ook worstelen met het zoeken naar het goede. En dat goede kan best het zorgen voor de naaste zijn. Maar 'de naaste' is een breed begrip en bij zorgen voor de

naaste moet de hulp aan christenen dan ook voorrang krijgen. Deze christelijke versie van 'eigen volk eerst' is gebaseerd op Galaten 6:10, waar zo veel staat als: alleen de gelovigen. Althans, zo lezen veel mensen het. Er staat: Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, vooral goeddoen aan de huisgenoten van het geloof. Slaan christelijke organisaties als Dorcas die iedereen helpen – ongeacht geslacht, achtergrond, seksuele voorkeur óf geloof – dus de plank totaal mis? Zij lezen: Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, te beginnen bij onze geloofsgenoten. Twee totaal verschillende lezingen van dezelfde woorden. Maar lezen staat niet altijd gelijk aan begrijpen, zeker niet wanneer een tekst buiten de context om wordt gelezen.

Zelf weten

Soms kom je er gewoon niet uit en blijft de waarheid in het midden liggen. Wat is waarheid? Die meer dan tweeduizend jaar oude vraag dringt zich ook vandaag weer op. Moeten we niet gewoon tot de conclusie komen dat ieder in dit soort kwesties zijn eigen verantwoordelijkheid maar moet nemen en het zelf moet weten? Misschien. Maar kan een

christen dan echt niet verder komen dan de postmoderne uitdrukking 'Als het goed voelt voor jou, dan is het goed!?' Je zou het bijna denken. Zeker wanneer je 2 Korinthe 9:7 leest: Laat ieder doen zoals hij in zijn hart voorgenomen heeft, niet met tegenzin of uit dwang, want God heeft een blijmoedige gever lief.

Hoe verder?

Gelukkig gaat de Bijbel verder dan de hierboven genoemde geïsoleerde teksten. De Bijbel ademt armenzorg, omkijken naar je naaste en ontwikkelingswerk. Ik lees verder in 2 Korintiërs 8 en 9 en zie dat zelfs God Zelf mild aan de armen geeft. En dat wij Zijn voorbeeld mogen volgen. Dat Hij geven aan de armen een werk van rechtvaardigheid vindt. Hij is degene Die ons geeft, om weg te kunnen geven. Hij wil dat we vrijgevig met ons gekregen bezit zijn. Of lees ik nu verkeerd?

Auteur van dit artikel is Dorcas-medewerker Jan Jacob Hoefnagel.

Twee goede doelen op één kussen...

Stel je een dorpsweg voor met aan beide kanten een kantoorgebouw. In beide gebouwen zit een goed doel met een christelijke identiteit. Hoe het zou zijn wanneer jij bij de ene organisatie werkt, en je echtgenoot bij die andere?

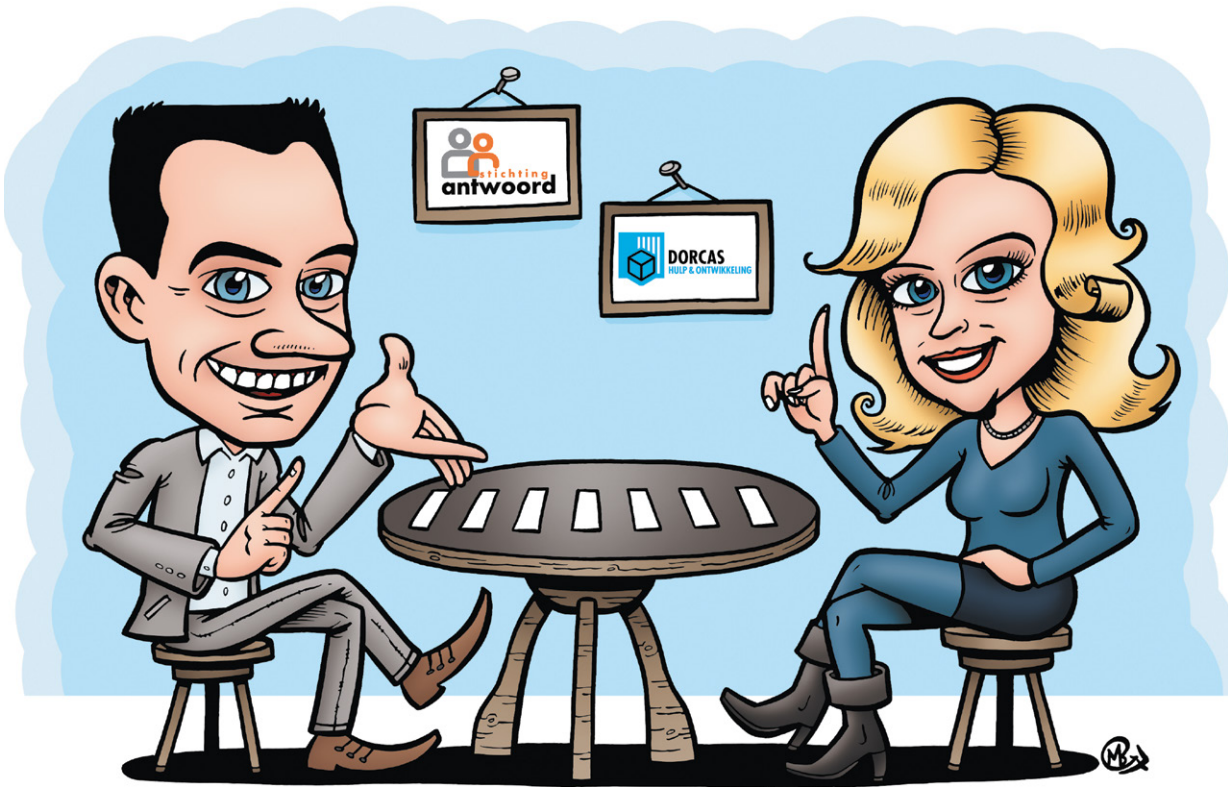
Onwaarschijnlijk? Voor Betty en René Timmerman uit Zaandam niet.

René (50) is directeur van Stichting Antwoord, een organisatie die zendings- en evangelisatieprojecten in Afrika, het Midden-Oosten en Oost-Europa ondersteunt. Je zou het werk kunnen omschrijven als 'evangeliserend'.

Betty (48) werkt onder andere als relatiebeheerder vermogensfondsen bij Dorcas Dorcas en Stichting

Antwoord werken in dezelfde gebieden. Je kunt het werk van Dorcas samenvatten als 'diaconaal'.

Hoe is het voor beiden om elk een andere kant van de weg te kiezen? Staan ze daarmee ook tegenover elkaar? We vragen het hun. De vraag wordt besproken aan de keukentafel. Ze zitten tegenover elkaar, dat wel.

René: 'We geven met ons werk allebei een eigen praktische invulling aan ons geloof. We delen een passie, en dat is al zo bijzonder! Wij hebben ook als voordeel dat we van elkaars werk kunnen leren. En juist dat houdt ons beiden scherp.'

Het werk van Stichting Antwoord past goed bij hoe ik mijn geloof wil vormgeven. Ik geloof in onze werkwijze en zie dat de aanpak om kerken te ondersteunen uniek en effectief is. We werken trouwens wel samen met Dorcas. In Nederland bijvoorbeeld op het gebied van administratie. Maar ook in 'het veld'. Samenwerking vergroot de impact van ons werk. Toch zou ik wel meer willen samenwerken. Vooral op het gebied van fondsenwerving. Ik denk dat dit wederzijds nog veel meer voordelen op kan leveren.

Zegeningen

Met niet eens twee fulltime krachten hebben we echter weinig slagkracht. Wanneer je niet zo groot bent, dan is het veel lastiger om je ambities waar te maken. Ondanks de vrijheid en flexibiliteit die een kleine organisatie met zich meebrengt, mis ik bijvoorbeeld weleens een collega om me te vervangen. Op die momenten kan ik best jaloers zijn op een grote broer als Dorcas. Tegelijkertijd word ik me er daardoor ook van bewust dat we enorm afhankelijk zijn van de zegeningen van onze God!

Als goede doelen kunnen we op onze eigen manier Gods werk blijven doen. Hier praten Betty en ik veel over. Thuis horen we elkaars prachtige verhalen. Dat motiveert en is enorm geloofsopbouwend. Ik zou dat voor geen goud willen missen!

Betty: 'Diaconaal werk is echt mijn grootste passie. Dit werk kan ik alleen maar doen door mijn geloof. Misschien geeft Stichting Antwoord wel Hoop met een hoofdletter en Dorcas hoop met een kleine letter. Maar beide organisaties werken vanuit dezelfde christelijke identiteit.'

Hoop voor de eeuwigheid

Diaconaat en evangelisatie liggen sowieso in elkaars verlengde. Ik zie bij stichting Present, waar ik ook aan verbonden ben, dat je door concrete hulp te bieden hoop geeft voor het nu. Dorcas geeft mensen hoop voor de toekomst, door programma's die gericht zijn op de toekomst. Deze eerste twee stappen moeten worden gezet om tot de derde stap te komen: hoop voor de eeuwigheid. Die wordt gegeven door Stichting Antwoord. Ik denk dat er mooie kansen liggen voor verdere samenwerking. Toch blijf ik bij Dorcas, diaconaal werk heeft nu eenmaal mijn hart.

Samen sparren we veel over ons werk, maar we letten er wel op dat we niet alleen maar over werken praten. Tijdens het eten proberen we vooral de kinderen hun verhaal te laten vertellen. Maar als wij iets moois hebben meegemaakt op het werk delen we dat natuurlijk ook. Ook dat is een deel van de opvoeding.

Uiteindelijk is Jezus de hoop voor alle volken! Organisaties als Antwoord en Dorcas moeten elkaar tot hand en voet zijn, zodat ze beide op hun eigen wijze een stukje van die hoop kunnen brengen.'

Dorcas Voedselactie

Over kerkmuren heen

De Dorcas Voedselactie: een week rondom Dankdag voor gewas en arbeid waarin op zeventhonderd locaties in het land vele vrijwilligers producten inzamelen. De actie brengt al jarenlang mensen op de been, brengt de hulp voor de mensen in Oost-Europa dichtbij, én verbindt mensen, kerken, scholen en de middenstand aan elkaar.

Terugblik 2017

Met hulp van duizenden vrijwilligers konden we 36.000 voedselpakketten inzamelen en sorteren. Daarmee was de Dorcas Voedselactie in 2017 weer een groot succes. De slogan van de actie was 'Omdat we om hen geven'. Daarmee konden we duizenden mensen betrekken bij de boodschap van naastenliefde en dienstbaarheid. We vertelden daarbij het verhaal van Adrian, een man van 57 jaar uit Oekraïne. De winter is voor hem een zware periode. Hij komt dan nauwelijks de deur uit vanwege kou en sneeuw. Zijn vrouw heeft diabetes en zijn kinderen

Het verhaal uit Brunssum staat niet op zichzelf. Jaarlijks doen honderden kerken mee met de Dorcas Voedselactie. De actie is concreet en gaat over kerkmuren heen. In 2018 organiseren we weer een Dorcas Voedselactie. Wilt u als kerk ook meedoen of wilt u meer weten? Stuur dan een e-mail naar voedselactie@dorcas.nl.

werken in het buitenland. Hij verloor zijn baan tijdens de crisis. Het is letterlijk kiezen: of brandhout voor de kachel of een zak aardappelen. Het voedselpakket is een enorme bemoediging voor hem. Zo heeft hij het in de winter net wat minder zwaar.

Brunssum in actie

'Het mooie van de Dorcas Voedselactie is dat iedereen mee kan doen.' Aan het woord is Jaco Roos, coördinator van de actie in het Limburgse Brunssum. Hij is lid van de Protestantse Gemeente in dezelfde plaats. 'We zijn er ooit mee begonnen omdat we een concreet project zochten rondom Dankdag.' Dit jaar was de actie voor de zesde keer in Brunssum en ook nu deden er weer supermarkten en scholen mee om zoveel mogelijk producten te verzamelen. 'We hebben met een groep van vijftien vrijwilligers bijna honderd voedselpakketten kunnen samenstellen. Samen hebben we de dozen gesorteerd in de kerk. Het was weer een mooi succes.'

Ook dit jaar deden er veel jongeren mee. Daar kiest Jaco bewust voor. 'Het is een leuke manier om juist de jeugd iets laten doen voor een ander.' Daarbij zoekt hij de verbinding met andere kerken: 'Daardoor leren de jongeren, terwijl ze zo een dag met elkaar bezig zijn, ook andere christenen kennen. Dat zorgt ervoor dat ze daarna meer met elkaar optrekken en andere gesprekken voeren.' De verbinding met de andere kerken is snel gemaakt: 'Brunssum is niet zo'n heel grote plaats. Je komt elkaar altijd tegen op het schoolplein.'

Leen Koster vertelt het verhaal van Dorcas

Gospelzanger Leen Koster is enorm enthousiast over het werk van Dorcas.

‘De verhalen die ik hoor raken me diep’, zegt Leen. Daarom vertelt hij bij zijn optredens graag over ons werk. Waarom? En hoe is hij bij Dorcas terechtgekomen? We zijn benieuwd naar zijn antwoorden.

Leen, wat leuk dat je betrokken bent bij Dorcas.

Hoe is dat zo gekomen?

‘Op mijn eerste album 'Diep van binnen' staat het nummer 'Op de vlucht'. Het gaat over de duizenden mensen die moeten vluchten voor geweld en armoede. De beelden op tv lieten me niet los. Die heb ik verwerkt in een lied. Juist op het moment dat ik erover aan het nadenken was om een videoclip van het lied te maken, mailde een medewerker van Dorcas mij, met de vraag om eens te komen praten. Ik vond dat heel bijzonder. We hebben een afspraak gemaakt om kennis met elkaar te maken.’

Hoe verliep die ontmoeting?

‘Heel goed! Ik kan het me nog goed herinneren. Ik was onder de indruk van wat ik hoorde over Dorcas. Ik ben daarna ook op het kantoor in Andijk geweest en heb de medewerkers ontmoet. Het klikte meteen. De verhalen die ik hoorde vond ik indrukwekkend. Ik herinner me nog een foto die

Over Leen Koster

Leen Koster timmert sinds 2015 aan de weg als artiest en zingt over het (geloofs)leven.

Zijn laatste cd heet Dichterbij dan ooit. Eerder bracht hij al de cd Diep van binnen uit. Deze kwam direct binnen op nummer 1 van de Nederlandse Gospel Top 10. Naast zanger is hij spreker en voorganger van Volle Evangelie Gemeente *Het Kruispunt* in Nieuwerkerk aan den IJssel. De cd's van Leen zijn te bestellen via zijn website www.leenkoster.nl.

ik zag van een jongen in een put. Dat trof mij enorm. Er is veel ellende in de wereld. Het is geweldig hoe Dorcas zich in die moeilijke situaties uitstrekt naar de meest kwetsbare mensen. Jullie maken het evangelie heel concreet en voegen de daad bij het woord. Daar wil ik graag bij betrokken zijn.’

Mooi! Hoe kreeg dat vervolgens vorm?

‘Ik vertelde over mijn album en mijn nummer 'Op de vlucht'. Met dat nummer wil ik de waarheid vertellen zoals die is. Het leek mij mooi om hier een videoclip bij te maken en daar foto's voor te gebruiken uit landen waar Dorcas werkt. Jullie helpen natuurlijk veel vluchtelingen met medische zorg, voedsel en onderdak. En jullie helpen ze weer een nieuw bestaan op te bouwen. Samen hebben we de videoclip vervolgens opgenomen in een studio in Veenendaal. Ik ben erg enthousiast over het resultaat. En mijn publiek ook! Ik krijg positieve reacties van mensen.’ Reden genoeg voor een tweede clip, eind 2017, bij het lied 'Een plek voor iedereen’.

Bij je optredens vertel je over Dorcas.

Wat vertel je jouw publiek?

‘Ik laat het werk van Dorcas zien en vertel dat Dorcas dingen doet die passen bij de opdracht die Jezus ons geeft. Hij vraagt ons om te zorgen voor wezen en weduwen. Als je dat vergeet, is het geloof niet veel waard. In een tijd van individualisme zijn organisaties als Dorcas nodig om er voor mensen te zijn. Dat spreekt mijn publiek aan. En dat niet alleen: afgelopen oktober kwam een medewerker van Dorcas spreken in onze gemeente.’

Nodig Dorcas uit voor een (s)preekbeurt of presentatie

Zoekt u naar een inspirerende spreker over een thema dat raakt aan blijvende verandering in het leven van de allerarmsten? Wilt u persoonlijk kennismaken met het werk van Dorcas door een presentatie? Dorcas is u graag van dienst.

(S)preekbeurt

Medewerkers van Dorcas verzorgen graag een (s)preekbeurt tijdens een eredienst/samenkomst of bijvoorbeeld een thema-avond. Het onderwerp van de preek of lezing, waarin rijkdom versus armoede, sociale gerechtigheid of duurzaamheid is verwerkt,

wordt in overleg met u gekozen.

Presentatie

Met een presentatie nemen we u mee naar de landen waar we werken. Dorcas-medewerkers vertellen tijdens een presentatie bij u op locatie over het werk van Dorcas. Door het gebruik van video's, foto's en het vertellen van verhalen komen mensen van ver weg heel dichtbij.

Mail voor meer informatie naar kerken@dorcas.nl.

Vragende blikken
saamhorig verontwaardigd
en stiekem jaloers.

Schilderij 'Dansje in de kerk': Marius van Dokkum | Haiku: Jan Jacob Hoefnagel